

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

03.02.2020 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Kwestia zastosowania ograniczenia z art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy CIT w odniesieniu do części odpisów amortyzacyjnych, która dotyczy wydatków eksploatacyjnych związanych z użytkowaniem samochodów osobowych, wyrok WSA w Poznaniu z 23 stycznia 2020 r., sygn. I SA/PO 680/19** 3
- Wydatki ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych z tytułu zakupu usług niematerialnych nie podlegają limitowaniu, o którym mowa w art. 15e ust. 1 Ustawy CIT, w przypadku gdy są one bezpośrednio związane z przychodem, wyrok NSA z 23 stycznia 2020 r., sygn. II FSK 1750/19** 3
- Umowa ubezpieczenia (majątkowego) nie jest świadczeniem podobnym do umów gwarancji i poręczeń w kontekście art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok WSA w Bydgoszczy z 22 stycznia 2020 r., I SA/BD 655/19** 4
- Wynagrodzenie za korzystanie ze znaku towarowego ujęte w cenie nabywanych przez spółkę towarów podlega opodatkowaniu w Polsce podatkiem u źródła, wyrok WSA w Warszawie z 21 stycznia 2020 r., sygn. III SA/WA 1424/19** 4

Kwestia zastosowania ograniczenia z art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy CIT w odniesieniu do części odpisów amortyzacyjnych, która dotyczy wydatków eksploatacyjnych związanych z użytkowaniem samochodów osobowych, wyrok WSA w Poznaniu z 23 stycznia 2020 r., sygn. I SA/PO 680/19

Ustawodawca wprowadził szeroką definicję kosztów uzyskania przychodu, która obejmuje zarówno poniesione wydatki, jak i odpisy amortyzacyjne. Przepis ustawy CIT (art. 15 ust. 1, ust. 6) wskazuje, że odpisy amortyzacyjne nie są instytucją odrębną od kosztów uzyskania przychodu, lecz stanowią jeden z typów kosztów podatkowych.

W związku z powyższym, czytelne jest zastrzeżenie zawarte w analizowanych przepisach, które dotyczy art. 16 ustawy CIT, tj. przepisu zawierającego katalog wyłączeń z kosztów uzyskania przychodów. Zawarte w omawianych jednostkach redakcyjnych ustawy, tj. zarówno w art. 15 ust. 1 jak i art. 15 ust. 6 ustawy CIT, odwołanie do ustanowionego w art. 16 katalogu wyłączeń z kosztów uzyskania przychodu w sposób jednoznaczny wskazuje, że katalog ten należy uwzględniać oceniając każdy wydatek, bez względu na to czy podatnik ma zamiar uwzględnić go w kosztach uzyskania przychodów wprost czy też będzie dokonywał tego stopniowo. Za takim stanowiskiem przemawia wykładnia literalna, systemowa i celowościowa.

Tym samym, w opisanej sprawie, do części odpisów amortyzacyjnych, która dotyczy wydatków eksploatacyjnych związanych z użytkowaniem samochodów osobowych, uję-

tych przez spółkę w wartości początkowej środków trwałych, zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów od dnia 1 stycznia 2019 r., znajdzie zastosowanie ograniczenie wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 51 ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2019 r.

Wydatki ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych z tytułu zakupu usług niematerialnych nie podlegają limitowaniu, o którym mowa w art. 15e ust. 1 Ustawy CIT, w przypadku gdy są one bezpośrednio związane z przychodem, wyrok NSA z 23 stycznia 2020 r., sygn. II FSK 1750/19

Zdaniem NSA, interpretacji art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT należy dokonywać przede wszystkim z zastosowaniem wykładni językowej, z uwzględnieniem okoliczności konkretnych stanów faktycznych. Wykładnia ta prowadzi do wniosku, że wydatki ponoszone na rzecz podmiotów powiązanych z tytułu zakupu określonych usług niematerialnych nie podlegają limitowaniu, o którym mowa w art. 15e ust. 1 ustawy CIT, w przypadku gdy są kosztem podatkowym (w świetle art. 15 ust. 1 ustawy CIT) i są bezpośrednio związane z wytworzeniem towaru lub świadczeniem usługi.

Natomiast, powyżej wymieniony przepis, ani jego uzasadnienie w projekcie ustawy, nie zawierają warunku w postaci ujęcia tego wydatku jako konkretnego, dającego się zidentyfikować elementu ceny finalnej produktu. Zatem, jeśli przesłanka, o której mowa w art. 15e ust. 11 pkt 1 ustawy CIT jest spełniona, nie należy ograniczać możliwości odliczenia kosztów zakupu usług niematerialnych.

Umowa ubezpieczenia (majątkowego) nie jest świadczeniem podobnym do umów gwarancji i poręczeń w kontekście art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, wyrok WSA w Bydgoszczy z 22 stycznia 2020 r., I SA/BD 655/19

Usługi ubezpieczeniowe nabywane od podatników, którzy nie mają na terytorium Polski siedziby lub zarządu nie podlegają opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym na podstawie art. 21 ustawy CIT.

Usług ubezpieczeniowych nie można bowiem uznać za świadczenia podobne do umów gwarancji i poręczeń. Przemawia za tym w szczególności wykładnia systemowa wewnętrzna polegająca na zestawieniu treści art. 21 ust. 1 pkt 2a oraz art. 15e ustawy CIT. W art. 21 jest mowa o poręczeniach i gwarancjach oraz świadczeniach podobnych, natomiast art. 15e wymienia ubezpieczenia, gwarancje i poręczenia oraz świadczenia podobne. W tym kontekście nie można przyjąć na gruncie tej samej ustawy, że raz umowa ubezpieczenia (jeżeli chodzi o art. 21 ustawy CIT, gdzie umowa ubezpieczenia nie jest wprost wymieniona) stanowi świadczenie

podobne do gwarancji i poręczeń, natomiast na tle innego przepisu tej ustawy (tj. art. 15e) już takim świadczeniem podobnym nie jest.

Wynagrodzenie za korzystanie ze znaku towarowego ujęte w cenie nabywanych przez spółkę towarów podlega opodatkowaniu w Polsce podatkiem u źródła, wyrok WSA w Warszawie z 21 stycznia 2020 r., sygn. III SA/WA 1424/19

W przedmiotowej sprawie umowa regulująca zasady współpracy pomiędzy spółką a zakładem, stanowi, że 3% ceny nabywanych przez spółkę towarów stanowi wynagrodzenie za prawo do korzystania przez nabywcę (tj. spółkę) ze znaków towarowych dla celów promocji, reklamy i sprzedaży tych towarów.

Opłata za prawo do korzystania ze znaków towarowych nie jest elementem ubocznym świadczenia głównego i jej znaczenie nie jest znikome – jest to odrębny element umowy. Tym samym, wyodrębnienie w ramach płatnego wynagrodzenia wartości za korzystanie ze znaku towarowego jest zasadne i należy odnośnie do tej części wynagrodzenia pobrać podatek u źródła.

A stack of coins is visible on the left side of the page, with some coins in the foreground. The background is dark and blurred.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Złożenie zawiadomienia o dokonaniu płatności na rachunek inny niż znajdujący się na białej liście do niewłaściwego urzędu skarbowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 stycznia 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.481.2019.2.ANK ___ 6

Wydatki na usługi pośrednictwa w zakupie odpadów przemysłowych podlegają ograniczeniom wynikającym z regulacji art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 stycznia 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.497.2019.2.BJ ___ 6

Brak obowiązków płatnika z tytułu wynagrodzeń za usługi pośrednictwa handlowego świadczone przez zagraniczny podmiot, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 stycznia 2020 r., sygn. 0113-KDWPT.4011.1.2019.2.JR _____ 6

Złożenie zawiadomienia o dokonaniu płatności na rachunek inny niż znajdujący się na białej liście do niewłaściwego urzędu skarbowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 16 stycznia 2020 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.481.2019.2.ANK

Od 1 stycznia 2020 r. podatnik który płaci kontrahentowi za transakcję o wartości powyżej 15 tys. zł na inny rachunek niż widniejący na białej liście, nie ma prawa do zaliczenia wydatku do kosztów uzyskania przychodu, a dodatkowo odpowie solidarnie ze sprzedawcą za VAT nierozliczony z tytułu transakcji. Jednakże, w celu uniknięcia tych konsekwencji powinien powiadomić

„o zapłacie naczelnika urzędu skarbowego „właściwego dla wystawcy faktury”.

Wnioskodawca powziął wątpliwość czy będzie mu przysługiwało prawo do zaliczenia wydatku do kosztów uzyskania przychodu, w przypadku, gdy pomimo zachowania należytej staranności, nieprawidłowo określił właściwość urzędu skarbowego kontrahenta.

Zgodnie z wyjaśnieniami Ministerstwa Finansów, jeśli naczelnik urzędu skarbowego otrzyma zawiadomienie ZAW-NR niezgodnie ze swoją właściwością, to powinien przekazać je organowi właściwemu dla wystawcy faktury. W związku z tym. znajdzie zastosowanie art. 170 Ordynacji podatkowej.

Z uwagi na powyższe, podatnik, który o zapłacie na rachunek niewidniejący w wykazie podatników VAT powiadomi inny urząd skarbowy niż ten, który jest właściwy dla wystawcy faktury, nie musi się obawiać o koszty uzyskania przychodu. Ważne, aby zawiadomienie zostało wysłane w ustawowym terminie trzech dni od zlecenia przelewu.

Wydatki na usługi pośrednictwa w zakupie odpadów przemysłowych podlegają ograniczeniom wynikającym z regulacji art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 stycznia 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.497.2019.2.BJ

Opisane we wniosku czynności jakie wykonują w ramach umowy pośrednicy (agenci) sprowadzają się de facto do pozyskania nowych i utrzymania bieżących kontaktów z nabywcami produktów oferowanych przez spółkę, jak

i podmiotami oferującymi odpady przemysłowe, którymi zainteresowana jest spółka, pomocy w zawieraniu umów handlowych.

W związku z powyższym, trudno przykładowo wyobrazić sobie usługę wyszukiwania potencjalnych klientów na jakiś oferowany przez producenta produkt bez jednoczesnego jego promowania i reklamowania, przekazywania informacji o nim, jego zaletach, wartości, miejscach i możliwościach jego nabycia, zachęcania do nabycia produktu od tego właśnie, a nie innego podmiotu gospodarczego, zatem bez tych wszystkich czynności, które charakterystyczne są dla usług reklamowych.

Pośrednicy (agenci) bez wątplenia świadczą również usługi doradcze i badania rynku. Zauważyć bowiem należy, że już sama analiza i odrzucanie ofert mało korzystnych (opłacalnych) dla spółki, a tym samym przedstawienie jej wyłącznie ofert korzystnych wpisuje się w świadczenie usług doradczych, wymagających przy tym dużej i specjalistycznej wiedzy o sytuacji w określonej branży i podmiotach w tej branży funkcjonujących.

Wychodząc z powyższych założeń należy stwierdzić, że wskazane we wniosku usługi pośrednictwa stanowią usługi o podobnym charakterze do świadczeń *expressis verbis* wskazanych w art. 15e ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. Powyższe czynności, noszą cechy charakterystyczne dla usług doradczych, usług badania rynku oraz usług reklamowych. W rezultacie powyższe usługi podlegają limitowaniu w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 ustawy CIT.

Brak obowiązków płatnika z tytułu wynagrodzeń za usługi pośrednictwa handlowego świadczone przez zagraniczny podmiot, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 14 stycznia 2020 r., sygn. 0113-KDWPT.4011.1.2019.2.JR

Usługi pośrednictwa handlowego, świadczone na rzecz spółki przez zagraniczny podmiot, nie mieszczą się w katalogu zawartym w art. 29 ust. 1 pkt 5 ustawy PIT, co skutkuje brakiem konieczności pobrania zryczałtowanego podatku dochodowego od dokonanych wypłat wynagrodzeń prowizyjnych za świadczone przez podmiot zagraniczny usługi. Również w przypadkach, kiedy obok świadczenia głównego dokonywane są działania pomocnicze (informacje o rynku, ograniczone działania reklamowe), spółka nie jest obowiązana do pobrania i odprowadzania podatku u źródła.

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl